

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ФІНАНСИ, ОБЛІК ТА ПРАВО:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

**ECONOMICS, FINANCE, ACCOUNTING AND LAW:
PROBLEMS AND DEVELOPMENT PROSPECTS**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**



**17 листопада 2021 р.
November 17, 2021**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**



СЕКЦІЯ 9. МАРКЕТИНГ SECTION 9. MARKETING	37
<i>Кох Є. В.</i> МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ «ADIDAS GROUP»	37
<i>Борисенко О. Є., Довжик В. С.</i> СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ	38
<i>Верба А. В.</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ В АПК	41
СЕКЦІЯ 10. ЛОГІСТИКА ТА ТРАНСПОРТ SECTION 10. LOGISTICS AND TRANSPORT	43
<i>Яковенко Т. О.</i> МЕТОДИ ОЦІНКИ СФОРМОВАНОЇ ЛОГІСТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ КОМПАНІЇ	43
СЕКЦІЯ 11. ЕКОНОМІКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА І АПК SECTION 11. ECONOMICS OF AGRICULTURE AND AGRO- INDUSTRIAL COMPLEX	44
<i>Костельнюк О. В., Хасцька О. П.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ	44
СЕКЦІЯ 12. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ SECTION 12. PUBLIC MANAGEMENT AND ADMINISTRATION	46
<i>Михальченко О. А.</i> УПРАВЛІННЯ ТА ЛІДЕРСТВО В СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ УМОВАХ	46
<i>Пронько Л. М., Пересунько В. А.</i> СУТНІСТЬ, ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ГРОМАДИ	47
<i>Грущинська Н. М.</i> РОЗВИТОК М'ЯКИХ (SOFT-SKILLS) НАВИЧОК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ	49
<i>Пронько Л. М., Пересунько В. О.</i> УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ТА РОЗВИТОК ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В РИНКОВИХ УМОВАХ	50

розрахувати час виконання основних логістичних операцій та спланувати весь ланцюжок товароруку. Особливе значення для клієнтів має показник – точний час доставки, так як даний параметр відіграє важливу роль в ефективності всього ланцюга поставок.

Доставка розрахована на чіткий рух будь-якого транспортного засобу та безперешкодну взаємодію з терміналами. Варто зазначити, що при здійсненні морських перевезень даний параметр підрахувати важко, оскільки чіткого графіка руху морських суден немає. У зв'язку з цим застосування даного методу у мультимодальних перевезеннях з використанням морського транспорту дуже важко, тому що у реальності виникає дуже багато ситуацій, які призводять до зриву встановлених термінів доставки [4, с. 299].

Загальний час перевезення від виробника до кінцевого споживача можна отримати, підсумовуючи три величини: тривалість руху, тривалість оформлення документів (як усередині країни, так і за її межами на митних терміналах) і час, що відведений на вантажно-розвантажувальні роботи. Всі ці величини є випадковими, отже, розрахунок проводиться за допомогою імовірнісних характеристик. Тому і запроваджують так званий «довірчий інтервал», який знімає жорсткі вимоги до отриманої у результаті цифри. Для підрахунку сумарного часу доставки використовують середній час перевезення та середнє квадратичне відхилення. Отже, за допомогою наведених вище методів можна вибрати найбільш ефективну логістичну стратегію для логістичної компанії.

Список літератури

1. Кондратенко Н.О. Вплив маркетингової логістики на управління закупівельно-збутовою діяльністю промислових підприємств / Н.О.Кондратенко // Всеукраїнський науково-виробничий журнал: «Сталий розвиток економіки». 1'2012 [11], С. 237 – 240
2. Костенко П.М. Логистические стратегии, ориентированные на реактивность / П.М. Костенко, Ю.А. Миненкова, Н.П. Карпова // Концепт. 2015. №02. – С. 1–6.
3. Ann M. Brewer. Handbook of Logistics and Supply Chain Management / Ann M. Brewer. UK.: Emerald group publishing limited, 2016.
4. Шишкін В.О. Перспективи використання логістичної стратегії як умова забезпечення конкурентоспроможності підприємства / В.О. Шишкін, Я.Ю. Бахметова // Електронне наукове фахове видання з економічних наук «Modern Economics». № 14. (2019). С. 296–300.

СЕКЦІЯ 11
SECTION 11

ЕКОНОМІКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА І АПК
ECONOMICS OF AGRICULTURE AND
AGRO-INDUSTRIAL COMPLEX

УДК 338.1

Костельнюк О. В.

студентка 2-го курсу факультету обліку та аудиту
Вінницького національного аграрного університету

Хасцька О. П.

к.е.н., доцент кафедри економіки
та підприємницької діяльності

Вінницького національного аграрного університету

СУЧАСНИЙ СТАН ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ

Зовнішня торгівля України відіграє важливу роль у взаємодії виробників та споживачів, щодо здійснення угод купівлі-продажу товарів або послуг на території України, так і за її межами. Розвиток зовнішньої торгівлі забезпечує зростання

валового внутрішнього продукту країн, сприяє збільшенню прибутковості товаровиробників, підвищує конкурентоспроможність товарів. Значну роль у структурі експорто-імпортних зв'язків України відіграє сільське господарство. Основними сільськогосподарськими культурами, що роблять Україну одним із світових лідерів-експортерів, є зернові та кормові культури, включаючи пшеницю, кукурудзу, ячмінь, соняшник, цукровий буряк, тютюн, фрукти та овочі [1].

Україна щороку виробляє 9-100 млн тонн продовольчих культур, утримуючи лідируючі позиції у світі, є найбільшим у світі експортером соняшникової олії та зерна. За даними Державного митного управління, станом на кінець квітня 2020 року Україна експортувала близько 50 млн тонн зерна, квасолі (і продуктів їх переробки) та борошна [1]. Сільське господарство приносило майже 40% валютного доходу країни.

Структуру зовнішньої торгівлі розглядають в географічному та товарному напрямках. Основними торговельними партнерами України щодо експорту є країни ЄС, Китай, Туреччина, Індія, Єгипет. Імпортує Україна товари з Німеччини, Польщі, Італії, країн ЄС.

Питому вагу у загальному обсязі експорту товарів та послуг представлено у табл. 1.

Таблиця 1

Торговельні партнери України, та їх питома вага в експорті товарів

№ п/п	Назва країни	Питома вага країни у загальному обсязі експорту товарів з України, %		
		2018 р.	2019 р.	2020 р.
1	Країни ЄС	42,6	41,5	37,8
2	Російська Федерація	7,7	6,5	5,5
3	Туреччина	5,0	5,2	5,0
4	Китай	4,6	7,2	14,4
5	Індія	4,6	4,0	4,0
6	Єгипет	3,3	4,5	3,3
7	Білорусь	2,8	3,1	2,7
8	США	2,3	2,0	2,0

Джерело [2, 3]

Аналізуючи табл. 1 слід відмітити, що у 2020 році питома вага країни у загальному обсязі експорту товарів з України скоротилась, що пов'язано з пандемією, яка охопила увесь світ, погіршенням інвестиційного клімату, нестабільною економічною та політичною ситуацією в країні. Зросла частка експорту до Китаю, майже не змінились обсяги торгівлі з Індією, США, Білорусю, Туреччиною та зменшились з країнами ЄС та Російською Федерацією.

Основними товарами, що експортує Україна на протязі останніх років були: продукція АПК та харчової промисловості, продукція металургійного комплексу, продукція хімічної промисловості, продукція машинобудування тощо. Імпорт таких товарних груп: ядерні реактори, котли, машини, засоби наземного транспорту, електричні машини та устаткування, фармацевтична продукція та ін.

Порівняння зовнішньоторговельного обороту товарів і послуг у 2020 році з 2019 року він впав на 9,4% (зменшення на 12,4 млрд доларів США) до 119,4 млрд доларів США. Сальдо торгівлі товарами та послугами від'ємне 677,8 мільйонів доларів США, але на 3 мільярди доларів більше, ніж у 2019 році. Дефіцит зовнішньої торгівлі товарами негативний 5,1 мільярда доларів США, але збільшення на 5,6 мільярда доларів США порівняно з 2019 роком. У 2020 році експорт товарів і послуг скоротився на 7,3%. (Збільшення на 4,7 млрд доларів США) Порівняно з 2019 роком він досяг 59,4 млрд доларів США. Експорт товарів у 2020 році впав на 1,7% (862,8 млн доларів США) з 2019 року до 49,2 млрд доларів США [3].

За підсумками 2019 року зовнішньоторговельний оборот товарів і послуг зріс на 9,1% (11 млрд доларів США) порівняно з 2018 роком і склав 131,8 млрд доларів США. Сальдо зовнішньої торгівлі товарами та послугами становило від'ємне 3,7 млрд доларів США, збільшившись на 2,5 млрд доларів США. Щодо даних 2018 року. Профіцит зовнішньої торгівлі товарами склав 10,7 млрд дол. І погіршився на 893 мільйони доларів США. У 2019 році експорт товарів і послуг зріс на 11,8% (6,8 млрд доларів США) порівняно з 2018 роком, досягнувши 64,1 млрд доларів США. Експорт товарів зріс на 5,7% (2,7 млрд доларів США) до 50,1 млрд доларів США [3].

Отже, в останні роки відбулись зміни в структурі зовнішньої торгівлі України, в географічній структурі торгівлі з країн СНД перемістилася до країн ЄС, крім того зменшились питома вага експортованих товарів, торговий баланс України має від'ємні значення. Застосовуючи ефективну зовнішньоторговельну політику наша країна може досягти вищого рівня виробництва товарів з вищою доданою вартістю та поразити показники зовнішньої торгівлі.

Список літератури

1. Сільське господарство в Україні URL:<https://dlf.ua/ua/silke-gospodarstvo-v-ukrayini/>
2. Зовнішня торгівля України URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>
3. Міністерство економіки України Інформаційно-аналітичні матеріали URL:<https://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=e8551533-1004-4210-99803a50e134096&tag=InformatsiinoanalitichniMateriali&isSpecial=true>

СЕКЦІЯ 12 SECTION 12

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ PUBLIC MANAGEMENT AND ADMINISTRATION

УДК 351

Михальченко О. А.

кандидат економічних наук,
професор кафедри публічного управління та адміністрування,
Директор Навчально-наукового інституту неперервної освіти
Національного авіаційного університету

УПРАВЛІННЯ ТА ЛІДЕРСТВО В СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ УМОВАХ

Розвиток ефективних інститутів влади в Україні неможливий без кардинальних змін в політико-адміністративній системі. Глобальні ризики, які погрожують світу, сформували нові виклики у сфері публічної політики. У цих умовах акцент робиться на розуміння складних механізмів публічної діяльності, які концентруються у сфері діяльності державних інститутів, громадських і приватних осіб. Відповідно, основною метою аналізу публічної політики є неополітична влада як така, а її використання для вирішення колективних проблем. На думку європейських фахівців «публічна політика» визначається як зв'язок послідовних рішень або діяльності, прийнятих різними публічними, а іноді приватними дійовими особами.

Сучасний соціально-трансформаційний розвиток України, супроводжується протиріччями у формуванні державної політики, окреслюючи недоліки існуючої системи публічного управління. За певний період часу змінився баланс між директивними принципами діяльності органів державної влади і механізмами самоорганізації громадського життя, що порушило рівновагу між інститутами державного і відповідних форм контролю з боку суспільства. Це призвело до